

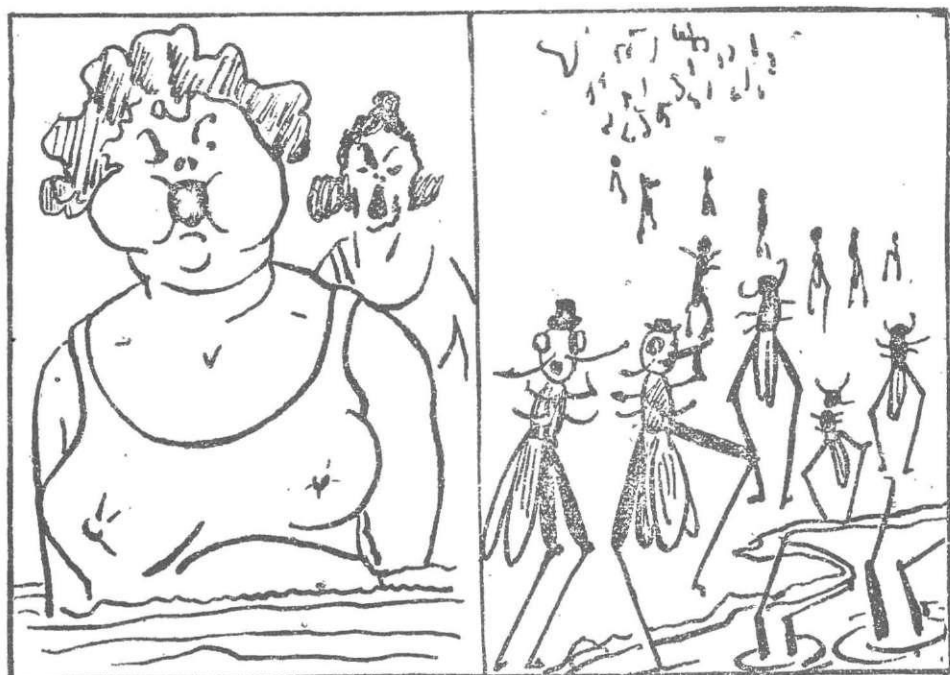
Излиза седмично. — Урежда редакционен комитетъ. — Адресъ: редакция и администрация Морски Бичъ. — Брой 2 лева

КОЙ КАКЪВЪ СЕЗОНЪ ОТКРИВА?

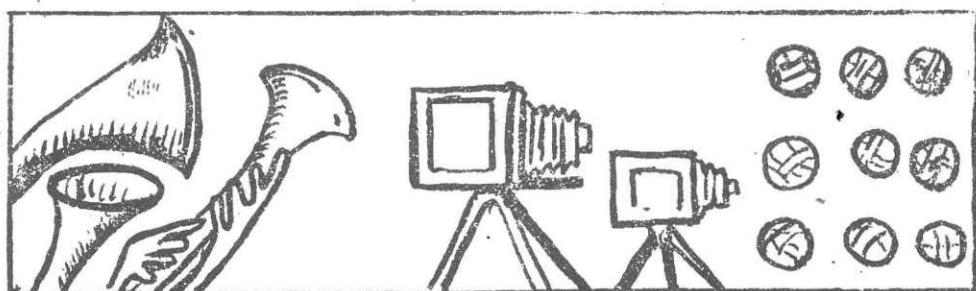
Скулпторътъ К. Шиваровъ — сезонъ на потнитъ бани. Художникътъ С. Ивановъ — сезонъ на непосетенитъ изложби. Варненскитъ граци — сезонъ на целомъдренитъ костюми. Тъмнитъ алеи въ морската градина — сезонъ на кракосмъшението.

ARS omnia vincit
ИЗКУСТВОТО ВСИЧКО ПОБЕЖДАВА

Споредъ нѣкои слухове прима и секунда мадонитъ Морфова и Прокопова щели да взематъ участие въ борбата съ скакалцитъ по слѣдния начинъ: до поясъ въ езерото ще пѣятъ като сирени. Скакалцитъ обаяни щѣли да захвърчатъ къмъ тѣхъ на ята и щѣли да се издавятъ.

СПОРТЪ

Споредъ думитъ на единъ „критикъ“, на мача между Тича — Варна и Тича — Пловдивъ нѣмало „игра“, а само музика, нѣколко фотографии и деветъ гола.

На „Св. Духъ“ въ колодрума имаше казашка джигитовка, т. е. „игра на кончета“.

КАКЪ СЕ ЛѢКУВА ВАРНА.

Новия месия отъ Сесъ-Севмезъ.

Отъ една година се прочу изъ цѣла България единъ лѣкаръ-самозванецъ, бившъ тухларъ, Стефанъ Лочевъ, установенъ на мѣстожителство въ Сесъ-Севмезъ.

Той лекува: краста, туберкулоза, пиянство, кръвоизлияние вънкашно, вътрешно, горно и долно, бѣбречни болести, задуха, парализии, гърло, очеполъ, ушеболъ, коремоболъ, ревматизъмъ, невралгия, зѣбоболъ, маясълъ, дизентерия, диария, дрисъкъ, слѣпота, скрофули, враги, сараджа, живенага, епилепсия, истерика, delirium, лудостъ, екземи, сифилисъ, шангъръ, триперъ, бѣлъ соуکلукъ, червенъ вѣтъръ, шарка, морбилита.

Още, повдига мжжеца, сменя и вдига лѣжичката.

Най-важното — лекува за зачеване и незачеване.

Народътъ разправя и се носи отъ уста въ уста: извадилъ отъ стомаха на една млада видна дама живъ гущеръ. Отъ друга извадилъ една пепелянка. Трима слѣпи прогледали. Бѣзброй глухи — чули, мнозина сакати проходили, нѣми проговорили.

Много буци отъ коремитъ на мнозина извадилъ.

Най-важнитъ му лечебни средства сѣ били: aqua sersemica, tinctura budalogram и ако тѣ не помогнатъ — Dup. triticum.

Всѣки день той е окупиранъ отъ 400 — 500 души пациенти, колкото нѣма никой софийски прочуъ лѣкаръ. За него се застъпватъ най-виднитъ дами въ Варна.

Прочие, бездетни, многодетни, улави, сакати, кѣорави, сифилитици, алкохолици, слѣпи, диаритици, дизентерици, шашави, луди, идиоти, шашкини, тичайте въ Сесъ севмезъ!

Страдащи въ краката, въ главата, на които мозъка се измѣстилъ въ стомаха, сърцето ви се обръкло въ червата, черния дробъ при голѣмия мозъкъ, тичайте!

Гърси се новъ серумъ противъ левовѣрието и той ако се намѣри, о, страдаще човѣчество ти ще бждешъ спатено!

Новитъ варненски общ. съветници.

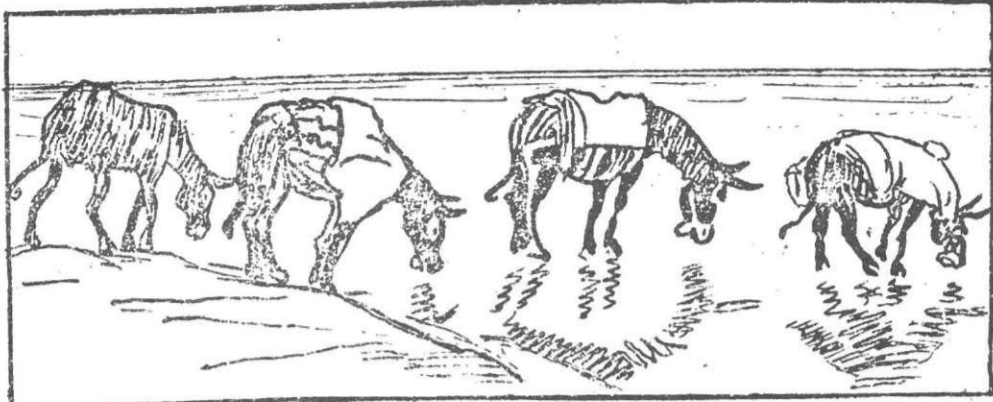
Най-подиръ Варна. може да си отлѣхне. Стига тричленни комисии!

Въ числото на новитъ съветници влизатъ: Георги Калъпакчията, Антонъ Тенекеджията и Дончоолу Арабаджията.

Иванъ Лѣвний е касъранъ.

— Що е любовъ?
— Любовта прилича на паница съ пчеленъ медъ — ближешъ доде те заболѣи стомаха.

НА КУРОРТЪ

Четири курортисти изъ едно гърло: — Тю язъкъ дѣто си харчатъ паритѣ за курортъ — отъ далеко морето има хубавъ синкавъ цвѣтъ, но водата му е хемъ солена, хемъ горчива.

МЕЧТИ... И... ДЕЙТЕЛНОСТЪ

Всѣки бившъ варненски кметъ за да се прослави построи мавзолей (нужник) въ Приморската градина. Г-нь П. Стояновъ плю на на традицията и решилъ да построи Павлионъ за художеств. изложби.

Шивачка (отъ провинцията на курортъ съ мъжа си въ Варна).

— Мъжо, представи си, че вместо вода това беше синъ платъ, колко ателиета щѣхме да откриемъ.

Гагаузлански партии.

Отъ най-старо време гагаузландцитѣ познаватъ Ранковъ партиясь, единствена и едничка защитница на тѣхнитѣ интереси.

Днесъ съ общия напредѣкъ се констатираатъ и други партии:

Ангелсонъ партиясь, водена отъ Ангелсонъ безъ Янаки еднокочия и съ Янакиджика чернокочия.

Известни сж и други партии но тѣ нѣматъ успѣхъ въ гагаузландцитѣ.

Влюбенъ въ жена си.

(Случка).

Откакъ у съседитѣ на Цѣфтигорови се настаниха нови кираджии, той не живѣе добре съ жена си, защото жената на новия кираджия бѣше по-хубава отъ Цѣфтигоровица.

Ако неговата жена можеше да бѣде напр. кокошка, то новопристиналата би я оприличилъ на пуйка.

Цѣфтигоровъ вече бѣ успѣлъ да се сближи съ нея. Но тя бѣ хитруша. Всичко обади на жена му. Тогава два женски ума се сговориха и туриха на жестоко изпитание единъ влюбенъ мъжъ.

Кираджийката съ знанието на Цѣфтигоровица устрои една среща. Тамъ до комшулука, скрита задъ две корита Цѣфтигоровица чу любовно-

то признание на своя мъжъ къмъ една чужда жена. Тя бѣснееше отъ ревностъ, но се въздържа, защото плана трѣбваше да се доизкара.

Тя, „любовницата“ му обѣща вечерта той да я чака въ сайванта до купата прѣсно косено сено.

Мръква ли? Цѣфтигорову се стори днешния денъ най-дългия отъ създаване мира

— Жена, каза той, азъ ще ида къмъ кафенето. . . Знаешъ, избори идватъ, да понауча и азъ нѣщо. . . и излезе гузно, гузно.

Никакво кафене. Кривна и хопъ презъ комшулука се зарй въ купата прѣсно сѣно, като само главата му бѣ отвънъ, за да диша и гледа.

Врѣмето като че ли спре. Нѣколко пжти му дойде да се закашли, но той пригълтна кашлицата си.

Най-ученитѣ въ България.

Досетливата еврейка.

— Кое съсловие сж най-ученитѣ въ България?

— Касапитѣ, саламджиитѣ и бакалитѣ, защото само при тѣхъ ще намѣриятъ складирани най-хубавитѣ литературни творения, списания, вѣстници и пр.

Защо е скъпъ меда?

Едно дете отива при бакалина македонецъ да купи пчеленъ медъ.

— Чичо Науме, дай ми за 2 лв. пчеленъ медъ.

Чичо Наумъ му дава една супена лъжица пчеленъ медъ.

— Много скъпо го продавашъ, чичо.

— Е, скапо, скапо, зеръ, муа го серигъ, ако азъ го щѣхъ да ти го дамъ безъ пари.

Сборени крепости.

— Защо общинитѣ въ градоветѣ не харосватъ?

— Защото все ги атакуватъ политическитѣ врагове, бомбардиратъ ги и ги превзематъ. А какво представлява една крепостъ, която всѣки 2 години се атакува?

На морския брѣгъ.

— Моя мъжъ е спѣсобенъ съ часове да стои на брѣга и да гледа пенящитѣ се вълни.

— Той морякъ ли е?

— Не, фабрикантъ на сода.

Въ трена.

Тѣй Ако бѣхъ знаелъ, че този тунелъ ще бѣде толкова дълъгъ, бѣхъ те целуналъ.

Тя. Какъ? Значи тѣзи, който ме целуна не бѣхте вие?

Земноводни.

— Какво току се мъкнешъ къмъ морската градина, бани ли правишь?

— Не, бе братко, омръзна ми да гледамъ сухоземни жени, иска ми се да погледамъ земноводни.

Партийни „азове“.

— Ти какъвъ партизанинъ си?

— Азъ ли? Едно врѣме бѣхъ тѣсенъ социалистъ, разширихъ се, демократихъ се, следъ туй се олибералихъ, а сега се сговорямъ съ всичкитѣ „азове“ партизани

Не мога никакъ да разбера: ефтинията ли е скъпа, или скъпотиата е ефтина.

Прошумяватъ женски поли. Въ мрака една жена дебне като влюбена котка на прѣсти и приближава купата сѣно.

Цѣфтигоровъ цѣлъ пламна. Езикътъ му съвсѣмъ се завърза. Той не можа да продума, а само подаде ржцете си, които бѣха обхванати отъ две меки женски ржце. . . Следъ малко тѣзи ржце го обвиваха и замилваха неистово. . .

Само нѣколко минути. . . Жената бързо се изтръгна изъ прегръдкитѣ на Цѣфтигоровица.

Той остана още малко въ сѣното да допива своето опиянение отъ чуждата „пуйка“ вередъ сладкия дѣхъ на прѣсното сѣно.

— Кѣде се забави, мъжо?

— Ехъ, поприказвахме на кафенето за политика, избори идатъ, знаешъ. . .

Една еврейка застава предъ гишето на гарата и казва на касиера:

— Моля, дайте ми два цѣли билети и единъ половинка.

— За кого е половиния билетъ? — пита я касиера.

— За момчето ми.

— Кѣде е, да го видя.

И еврейката сочи своето синче съ дълги панталони.

— Не мога да му дамъ половинъ билетъ, защото то носи вече дълги гащи, възрастно е.

— Г-нь касиеръ, обръща се еврейката, шомъ отъ гащитѣ зависятъ билетитѣ, тогава вмѣсто два цѣли и единъ половинъ билетъ, ще ми дадете: единъ цѣлъ билетъ за момчето ми, половинъ билетъ за мене, защото, съ извинение, нося половинъ гащи, както знаете, а слугинята ще пжтува безъ билетъ, защото тя не носи гащи.

Бракътъ е оазисъ въ пустинята на любовта, а мъжа е камилата.

— Колко е разстоянието между небето и земята?

— Много голѣмо, понеже всѣко едно паднало отъ горе ангелче пристига на земята за деветъ месеци.

Помогнете ми да намеря квартира.

Получихъ преди 2-3 дни писмо отъ познатъ отъ единъ провинциаленъ градъ, да се прогрижа и намѣря за сезона квартира за семейството му, състояще се: отъ него, жена му, 4 тѣ му дѣца, тѣщата, слугинята, съседско момиче, което водятъ да го женятъ, едно малко кученце, една дѣтска количка съ единъ киберонъ за кърмачето, леля имъ, която страда отъ скрофули, вуйна имъ, която има леизцерима рана на крака съ детето си, балдзата му, стара мома съ кученце и две папгалчета, едно негово голѣмо ловджийско куче, два кафеза съ канарчета и единъ съ синя гарга за забава на децата.

Освенъ това между насъ казано, да намѣря друга квартира и за една интима негова приятелка. . .

Помогнете ми като се огнесете до редакцията на М. Бичъ за Р. С.

— Ами, я чакай. . . на какво мирнешешъ? Я. . . я. . . (и ти се приближи и дълбоко замириша дрехитѣ му). Казвай, кѣде бѣше?

— Хмъ. . . азъ. . .

— На сѣно мирнешешъ. . . Що ще сѣно въ кафенето?

— Е, че, тамъ на кйошка, на тревата. . .

— Ха, ха, ха, — изсмѣ се Цѣфтигоровица и прегърна мъжа си. . . Колко приятна идиллия бѣ въ сѣното съ собствената си женица. . .

Цѣфтигоровъ чакъ сега разбира, че въ сѣното той бѣ милвалъ собствената си дяволица жена.

Това бѣ първото и послѣдно прегрешение на Цѣфтигоровица, следъ което той продължаваше да яде собствената си „кокошка“ съ вкусъ на „пуйка“. . .

Брабанцио